

[Landbrugsministeren.]

mest krævende af de afgrøder, der dyrkes på den danske jord, således at man, hvis den ikke betales i forhold dertil, ikke kan vente, at den kommer frem. Vi ved, at der skal bruges ca. 300 000 t hvede hvert år til Danmarks forsyning med hvede- og franskrød, og vi ved, at hvis man ikke sikrer sig den danske hvedehøst til dette forbrug, så skal det manglende købes mod dollars, som vi ikke har. Hvis det ikke er sagligt grundlag for en lovgivning af den art, som der her er tale om, så findes der sikkert aldrig sagligt grundlag for nogen lov.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse), som anbefalede forslaget, spurgte mig om, hvor stor forhøjelsen af franskrødsprisen ville blive, hvis vi gennemfører denne lov, ikke så meget som følge af den forhøjelse, der sker af præmien fra 4 kr. til 5 kr., som på grund af prisstigningen på så mange andre varer og også på korn. Det er naturligvis vanskeligt at sige. Det er ministeriets opfattelse, at den betydelige lettelse i administrationen, som den fremgangsmåde, man her foreslår, vil medføre, vil virke i nedadgående retning for franskrødsprisen vedkommende, da det skal hvile i sig selv nu, og det, man sparer ved administrationen på visse områder, betyder en nedgang i prisen. Men til bedømmelse af, hvor meget der virker i opadgående retning, må man erindre sig, at devalueringen har betydet en prisforhøjelse for korn på opimod 40 pct. siden i fjor, da den sidste kornlov trådte i kraft. Det har naturligvis ikke givet sig udslag i priserne indtil nu, for det første fordi vi havde lagre fra i fjor, og for det andet fordi de første 100 000 t hvede blev afleveret, uden at der blev forlangt ombytningkorn, hvorfor de blev betalt med en pris, der var fastsat før devalueringen, og derfor havde vi endnu noget korn til den billigere pris. Senere måtte der så betales en højere pris for ombytningkorn, der har medført en stigning af franskrødsprisen, som naturligvis ikke er kommet op på det, den vil komme op på i det nye høstår. Men jeg vil tro, uden dog at ville afgive nogen som helst garanti derfor, at prisstigningen for franskrød med de priser, vi har i dag, med de priser, der noteres efter den nye høst af dansk byg, kan blive 1 à 2 øre pr. franskrød.

Det ærede medlem hr. Victor Larsen udtalte, at efter hans skøn var der betydelig usikkerhed tilstede med hensyn til, om man ville kunne nå formålet med bestemmelsen om de 5 kr. i præmie for dyrkningen af hvede. Jeg tror, at det ærede medlem har ret heri. Hvis landbrugerne, som de i de

senere år har gjort, afleverer meget store mængder af hvede lige efter høsten, så er det muligt, at de handlende, møllerne og bagerne, som nu selv skal overtage lagerlejen, rentetabet, risikoen for prisfald o.s.v., vil holde noget igen og ikke vil købe så meget. Hvis landmændene i løbet af et par måneder møder med f. eks. 100 000—150 000 t, er det muligt, at køberne vil sige: vi kan ikke og vil ikke løbe den risiko at sætte så mange penge i det, og nogle vil måske sige: ja, vi gør det, men så vil vi kun betale en lavere pris, og så kan det blive nødvendigt for landmændene at levere hveden til en lavere pris. Sikkerhed for at få den fulde pris: bygprisen plus 5 kr. plus det månedlige lagerstillæg på 50 øre fra 1. november indtil udgangen af april, har landmændene kun, dersom de afleverer hveden, efterhånden som der er brug for den. Der vil naturligvis blive en vis vanskelighed ved at regulere det, men når vi skønner, at vi selv avler 225 000—250 000 t og skal købe resten udefra, kan man naturligvis lade være med — og det er naturligt at gøre det — at købe udefra, hvis det på nogen måde trykker prisen, for det er en given ting, at når man laver en sådan lov, hvorved man opretholder opfordringsbudet og afleveringspligten og stiller en pris i udsigt, som det kan betale sig at dyrke hvede for, så skal man også medvirke til, at den pris kan opnås, og det er naturligvis meningen, at regeringen vil regulere den import, som bliver nødvendig, således at vi ikke kommer til at mangle hvede, men heller ikke får så meget hvede ind, at prisen trykkes. Det blev vi enige om under de forhandlinger, som førtes om sagen mellem landbrugsorganisationerne, de handlende og mig.

Det ærede medlem spørger mig, hvor meget jeg skønner der kan spares i administrationsudgifter. Det tør jeg ikke udtale mig om — det er efter mit skøn altfor risikabelt at nævne tal —, men jeg tror, det bliver meget store beløb.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh spurgte mig, til hvilken pris der i øjeblikket kan købes hvede; det ville dog være en oplysning, mente det ærede medlem, som kunne give en vis mulighed for bedømmelse af, hvordan det vil gå. Jeg kan sige, at hvis vi køber hvede i disse dage, kan vi købe den til 53—54 kr. pr. 100 kg; d.v.s. det er kun det kvantum, vi kan få ind efter hvedeoverskøsten, de 44 000 t, som vi har ret til at få hvert år. Skal vi købe derudover — og det er der meget, der tyder på, at vi skal til næste år, fordi vi ikke kan regne med at kunne klare os med en indførsel på 44 000 t —,